

Виступ Посла України, д-ра І. Харченка, підчас 65 РЗЗЗ СУБ

Вельмишановна й достойна Президія, шановний пане голово, шановний пане секретарю, дорогі керівники місцевих осередків СУБ, дорогі друзі.

Передусім я б хотів сердечно подякувати керівництву СУБ за запрошення взяти участь у цих майже ювілейних Зборах.

Я прийняв те запрошення з великим заохоченням і радістю поперше тому, що це надзвичайна нагода зустріти стільки знайомих облич друзів, приятелів - просто всіх знайомих разом побачити - і висловити те, що за ці роки накопичилося.

Не буду довго забирати вашу увагу. В основному це буде велика подяка за співпрацю. Як мені здається, протягом цих останніх років відносини між державами Україною і Великою Британією були дуже гарні й позитивні. Їх можна можна схарактеризувати як добровільною згодою для стратегічного партнерства у відносинах між нашими державами. Це вперше таке в історії наших двосторонніх відносин і мені здається, що цим можна пишатись.

Мені особливо приємно відзначити ту надзвичайну плідну співпрацю, яка з моєї точки зору протягом цих років панувала у наших відносинах між Посольством України і Союзом Українців у Великій Британії. Єдиний згадати момент цієї співпраці – це святкування тут у Лондоні 75 роковин Голодомору. Без перебільшення, за все моє життя я не бачив більшої події в українському житті поза межами України в будь-якій державі. А це говорю з власного досвіду. Воно дійсно вразило і буде довго пам'ятатися вам і нам і всім, що взяли в тому участь. Отже я щераз уклінно дякую керівництву СУБ за титанічну проведену роботу по організації цього заходу і я щасливий, що ми до цього долучилися. Мені й дуже приємно, що англійська влада була заскочена тим абсолютно нечуваним явищем, яке відбулося тоді.

Це подія є вихованням для того, щоб застосовувати психлгію і менталітет нації (в якій українці опинилися через різні історичні причини) для формування відповідного чину.

Мені за час своєї кар'єри вдалося запізнатися з українським життям в чотирьох державах поза межами України - США, Румунія, Польща й зараз Велика Британія. А особисті враження з цього приводу є такі: в кожному середовищі де українці опинилися, вони сприймають позитиви від того середовища в якому вони знаходяться. Тобто, в Америці прийняли кращі риси американського суспільства. В Румунії друга риса. В Польщі так само. Українська громада там не зовсім громада переселенська – вона значною мірою є автохтонною громадою, тобто для неї це не чуже оточення.

Тут у Британії також, як мені здається, українська громада взяла найкращі риси: по досвіду організації, будівництва політичного життя, і т.д. Тому, я б сказав, вона відрізняється такою фундаментальною виваженістю, поміркованістю, блискучою організацією і впевненістю. Це ті риси, які українці тут у Британії прийняли від цієї країни.

Всетаки, наразі, всі українці які мешкають за межами великої України – знову ж це з особистої точки зору - мають одну рису яка характерна для всіх нас – а це гірші якості українців, які нормальні в Україні. Вони також інколи проявляються в житті українців, де б вони не були в світі.

Але, знову ж за моєю опінією, позитивні якості – любов до України і любов до життя перемагають! (Наведено тут приклад про зорганізованість і працьовитість українців.)

Мені було надзвичайно приємно долучитися до тої великої роботи, яку проводив Союз Українців у Великій Британії протягом останніх років. Хочу перепросити якщо та співпраця не завжди виходила так як можливо ви того бажали. Проте, мені здається, що якщо взяти цей підсумок, то він є позитивний.

Я би хотів побажати Союзу Українців у Британії тримати українських дух, так як ви його тримали протягом останніх десятиліт і так як я переконався, що він і тут сьогодні лунає.

Що б ми не говорили чи читали в газетах, Україна вже є і вона не буде повертатися назад. Вона потребуватиме українського духу не тільки в Україні, а й поза її межами.

Сьогодні, мені здається, є дуже важливим, щоб той дух який оті, що вже народжені в Британії українці несуть – і ви їх уособлюєте – щоб ви передавали його своїм дітям і онукам. Про це, понад усе, просто уклінно звертаюся.

Хочу побажати цим важливим зборам і СУБ-у взагалі, тільки перемоги на вашому шляху, тільки гараздів, доброго здоров'я, щастя, і не забувати добрих друзів. Відіжджаючи від вас, забираю з собою дуже гарні спогади і дуже багатьох друзів у серці.

Дякую всім!
Слава Україні!